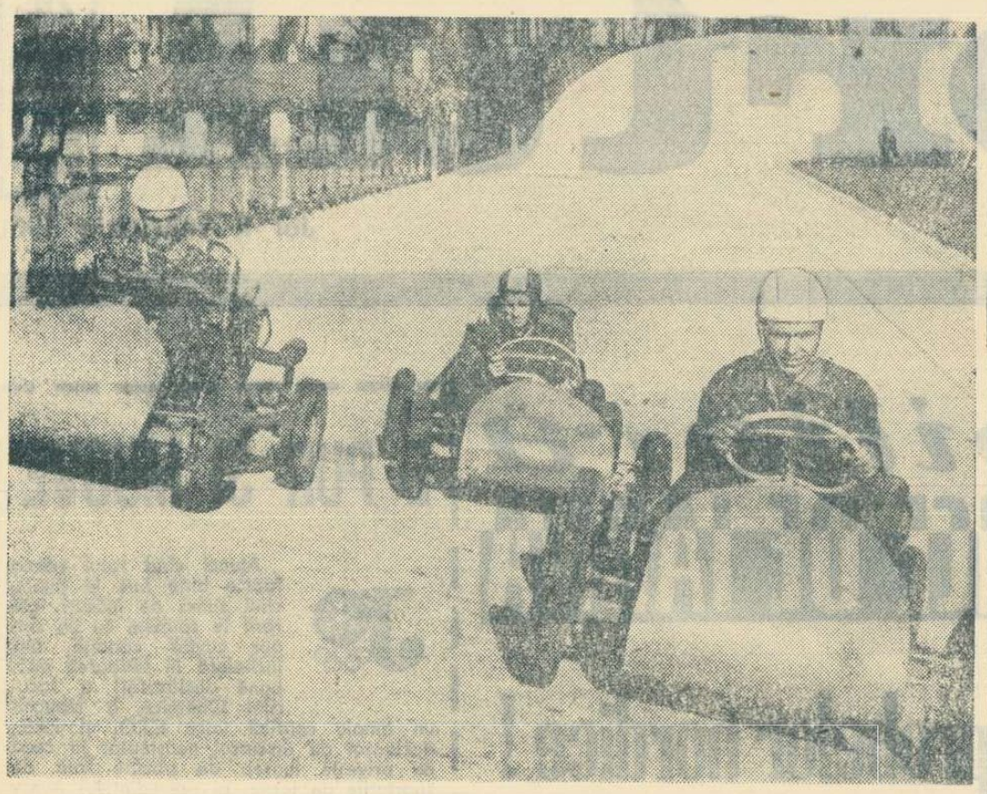

Cursele de carting reprezintă un excelent antrenament pentru boberi. În imagine: Nedelcu, Maftei și Panțuru pe pista velodromului Dinamo. Foto: Aurel NEAGU

ACESTE JUCĂRII SERIOASE...

Se zice că faptele s-au petrecut în urmă cu un deceniu sau poate cu mai mult. Plictisindu-se între două zboruri, cîțiva tineri piloți s-au urcat la volanele unor electrocare de pe aerodromul de bază și au inițiat, ad-hoc, o întrecere: cine parcurge mai repede un traseu desenat cu cretă pe pista de zbor. Jocul acesta s-a dovedit plăcut și s-a repetat aproape zilnic. Tinerii zburători se distrau copios în ceasurile de răgaz, neștiind că prin joaca lor puneau bazele unui nou sport mecanic, ce avea să cunoască o rapidă răspîndire în Europa sub denumirea de carting.

Actualmente, cartingul dispune de un loc bine precizat printre sporturile cu motor, practicîndu-se cu regularitate în Franța, Italia, Belgia, R.D. Germană, Polonia, Uniunea Sovietică etc. Zeci de cluburi organizează competiții de acest gen, iar Federația Internațională de Automobilism s-a văzut nevoită să înființeze o nouă comisie de specialitate, să elaboreze regulamente și să accepte organizarea unui campionat european și a unui campionat mondial. Bineînțeles că micile mașini cu care concurenții se prezintă acum la start nu mai au aproape nimic comun cu electrocarele amintite. Carturile (de la cuvîntul englezesc **cart**, care în traducere strictă înseamnă șaretă, teleguță) au o formă originală, adecvată întrecerilor sportive. Ele se compun dintr-un cadru cu patru roți, sînt propulsate de un mic motor și dispun de comenzi ca orice automobil. Le lipsește caroseria, le lipsesc farurile, cutia de viteze, diferențialul, sistemele de semnalizare.

Răspîndirea cartingului își are explicația în dorința firească a tineretului de a învăța conducerea unei mașini — fie ea și liliputană — de a gusta plăcerea unei întreceri motorizate, de a pătrunde în lumea fascinantă a tehnicii. O bună parte din carturile actuale se realizează pe cale industrială și revin la un preț scăzut, accesibil cluburilor cu posibilități reduse sau concurenților individuali; ele se procură de la magazin, întregi sau neasamblate, și se montează acasă. Mulți tineri preferă însă construcțiile născute din propria lor fantezie și pasiune, realizate din „deșeuri": motoare vechi de motocicletă, țeavă care prisosește, roți scoase din uzul normal al transporturilor.

Dar succesul cartingului mai are și alte cauze: simplitatea mijloacelor cerute de organizarea competițiilor (întrecerile pot avea loc într-o piață, pe un teren ușor amenajat, într-o curte mai largă), imposibilitatea producerii accidentelor (mașinile nu se pot, practic, răsturna și nu dezvoltă viteze mari), însușirea foarte rapidă a pilotajului etc.

Cu 5—6 ani în urmă, cîteva carturi au apărut și la noi în țară, datorită inițiativei unor automobiliști de la uzina bucureșteană Autobuzul. Exemplul a fost molipsitor și, la scurt timp, pe aceeași linie și-au concentrat eforturile alți amatori din Capitală (Trustul de Utilaj Greu) și din provincie. La Brașov, cîteva carturi a realizat cunoscutul constructor de planoare, inginerul Iosif Șilimon. Se crease, pe atunci, un curent favorabil pentru noul sport, patronat de Federația română de motociclism, și de mai multe ori am asistat chiar la întreceri sau demonstrații ce „prefațau" concursurile de dirt-track și de viteză pe circuit.

Din păcate, entuziasmul inițial a scăzut repede și noua activitate a murit a doua zi după naștere. Un timp s-au purtat discuții pentru a elucida problema: cine trebuie să se ocupe de carting: Federația de motociclism sau Asociația automobiliștilor? S-a stabilit, în concluzie, că aceștia din urmă îi revine sarcina organizării acestui sport, deoarece carturile au... patru roți și peste tot cluburile cu un astfel de profil sînt subordonate forurilor automobilistice. Numai că această lămurire de principiu n-a avut darul să miște lucrurile din loc. Cartingul s-a împotmolit definitiv și a rămas doar un mijloc de antrenament în anotimpurile fără zăpadă, pentru componenții lotului național de bob. Și aceasta în pofida faptului că mulți tineri sînt dornici de o asemenea activitate, că ei nu încetează să caute, să întrebe, să telefoneze redacțiilor unor reviste tehnice pentru a li se oferi sprijin.

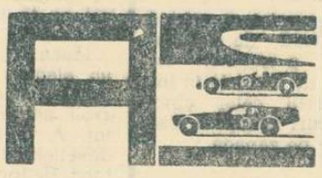

E drept, o dată cu înființarea Automobil Clubului Român, cartingul a revenit la ordinea zilei, constituindu-se o comisie care să se ocupe de reactualizarea lui. Practic, însă, pînă la ora actuală, nu s-a realizat nimic. Există, în studiu, un regulament, s-au purtat, din nou, discuții, dar fără rezultate încurajatoare. Se manifestă — dacă am înțeles bine — de către unii specialiști, un fel de scepticism cu privire la perspectivele acestui sport pe plan național și chiar internațional. Am auzit spunîndu-se că nu avem în țară materiale adecvate, că ne lipsește un motor care să se preteze la punerea lui pe un cadru de cart...

Dar de ce să fim prea pretențioși și să ne gîndim de la început la o activitate de anvergură? Nu credem că este cazul să ne punem în plan prezentarea într-un viitor apropiat, a unor echipe la competițiile internaționale. Deocamdată avem nevoie de un simplu start, de o activitate strict națională, realizată cu mijloacele existente, care să se dezvolte treptat, oferind tinerilor o ocupație plăcută și instructivă, o introducere în lumea tehnicii și a conducerii automobilului. Ziarul „Sportul" a propus de curînd candidatura automobilismului la programa de învățămînt a școlilor. Dacă o asemenea propunere judicioasă s-ar accepta, carturile ar trebui să constituie un nimerit material didactic pentru noul obiect de studiu.

Vara trecută, la Zalău, am fost martorii unei surprize dintre cele mai plăcute. Timp de două ore, peste 50 de copii de la Casa pionierilor din acel oraș au făcut adevărate demonstrații de virtuozitate automobilistică la volanul unor carturi, echipate cu motoare de biciclete și motoretă, și construite de ei sub îndrumarea instructorului Iuliu Bartha. O astfel de acțiune a existat anul trecut și în București: 150 de elevi au învățat conducerea și regulile de circulație cu ajutorul unui cart echipat cu motor de bicicletă. Autorul construcției și inițiatorul acestei originale școli — care a trecut neobservată — este Ioan Bobocel, șeful sectorului aero și navomodele din Federația română de aviație.

Așadar, materiale și posibilități există. Am fost informați că uzina brașoveană constructoare de motoare de motoretă și bicicletă ar putea livra doritorilor mijloacele pentru propulsia carturilor, iar la întreprinderea din Florești s-ar putea fabrica anvelopele necesare. Aceasta pentru cluburile, școlile sau tinerii dornici să lucreze personal un cart. Ne gîndim însă, în primul rînd, la un atelier specializat care să realizeze în serie mici mașini, după un prototip omologat, și pe care interesații să le cumpere de la magazin (poate chiar de la „Cutezătorii"), așa cum se cumpără un aeromodel, o bicicletă sau o jucărie mecanică.

Nu putem și nu este în intenția noastră să epuizăm aici toate formele și mijloacele prin care trebuie reluată activitatea de carting. De bunăseamă că specialiștii, organele interesate — de la cele sportive pînă la cele preocupate cu problemele de învățămînt și educație — vor găsi formula adecvată pentru rezolvarea problemei în discuție. Cartingul merită și trebuie să-și cîștige un loc în ansamblul măsurilor menite să familiarizeze tînăra generație cu atmosfera și necesitățile secolului nostru, intens tehnicizat.

Dumitru LAZĂR

Azi, la Floreasca

3 meciuri internaționale pe același afiș

Fila de azi a agendei iubitorilor de volei din Capitală e încărcată, lor oferindu-li-se nu mai puțin de 3 meciuri internaționale, care prezintă atractivitatea suplimentară de a se desfășura în program comun. Este vorba despre partidele-retur pe care formațiile bucureștene fruntașe **Dinamo** (feminin și masculin) și **Steaua** (masculin) le susțin, pentru calificarea în sferturile de finală ale „C.C.E.", cu garnitura jucătoarelor campioane ale Izraelului și cu campionii Iugoslaviei și Turciei. Primul joc, care începe la ora 16,30, este **Dinamo — Hapoel Hamapil Tel-Aviv** (feminin) și va fi condus de cuplul **S. Turhan** — Turcia, **C. Florescu** — România. În continuare — confruntările masculine **Steaua — Galatasaray Istanbul** (arbitri — **C. Fachettin** — Italia, **Em. Costoiu** — România) și **Dinamo — Partizan Belgrad** (arbitri — **P. Bogyo** — Ungaria, **V. Arhire** — România).

Învingătoare în manșa întîi a întîlnirilor cu oponentele de azi, la acestea acasă (dinamoviștii cu 3—1, dinamovistele și steliștii cu 3—0), de bună seamă că, acum jucînd și pe teren propriu, echipele bucureștene nu pot avea în mod normal sarcini dificile.

Arbitri români în „C.C.E."

Așa cum se știe, meciul masculin de volei între campioanele Ungariei și R. F. a Germaniei, **Honved Budapesta** și **U.S.C. Münster**, desfășurat la Budapesta în cadrul turului 1/8-imilor de finală ale „C.C.E.", a fost condus de arbitrul român **V. Moraru** (Cluj). Acesta — aflăm din presa străină de specialitate — s-a achitat remarcabil de sarcina primită. Voleibaliștii maghiari i-au învins pe campionii vestgermani: 3—2.

Un alt arbitru român care a activat recent peste hotare este **I. Armeanu** (București), „principal" al întîlnirii feminine găzduite de capitala Bulgariei, **Lewski Sofia — Rahid Pașa Istanbul**, contînd de asemenea pentru 1/8-imile de finală ale „C.C.E.". El a avut probleme lesne de rezolvat, voleibalistele bulgare cîștigînd comod, în 23 de minute, cu 3—0 (0 ,1, 0).

CONCURSUL REPUBLICAN AL SENIORILOR

● **LUNGIMEA ȘI TRIPLUSALTUL — PE PODIUM DE LEMN**
● **PROBA DE PRĂJINĂ A FOST AMÎNATĂ**

Săptămînile precedente au fost desemnați, în concursurile republicane de sală, cei mai buni atleți din rîndurile juniorilor mici și mari. Este acum rîndul fruntașilor generației mai „vîrstnice" să ia loc în bloc-starturi. Concursul republican al seniorilor va fi găzduit — bineînțeles — de aceeași sală Steaua.

Standardurile fixate de federație pentru participare sînt următoarele: BĂRBAȚI: *50 m* 6,0 (sau 10,9 la 100 m), *50 mg* — 7,8 (sau 15,5 la 110 mg), *lungime* — 7,00, *triplu* — 14,60, *înălțime* — 1,90, *greutate* — 13,80; FEMEI: *50 m* — 6,9 (sau 12,5 la 100 m), *50 mg* — 8,0 (sau 11,9 la 80 mg), *lungime* — 5,50, *înălțime* — 1,55, *greutate* — 12,00.

Menționăm că săriturile în lungime și triplusalt se vor desfășura, pentru prima dată în țara noastră, pe un podium de lemn (esență de tei), care necesită pantofi cu cuie lungi de maximum 5 mm. Știm că la majoritatea competițiilor internaționale de sală (și chiar la campionatul european de la Madrid, din 9—10 martie) se concurează pe pistă de lemn.

Din motive tehnice, proba de prăjină a fost amînată, urmînd să se dispute la 24 februarie, în cadrul concursului internațional.

PARTICIPARE MASIVĂ LA CONCURSURILE DIN BUCUREȘTI

Aproape 800 de atleți au concurat sîmbătă și duminica trecută în Capitală! În afara celor 164 care au participat la concursul republican al juniorilor mari, din sala Steaua, numeroși alți competitori au avut ocazia să se întreacă în sălile Viitorul și Floreasca II, ca și în parcul „23 August". Comisia orășenească de specialitate a făcut astfel dovada unui mare potențial organizatoric.

La Viitorul au evoluat 170 de copii și juniori. Cei mai buni dintre ei: Liana Dumitrescu (Șc. sp. 2) — 7,1 la 50 m copile, Ion Poenaru (Rapid) și Ion Savin (Șc. sp. 2) — 6,2 la 50 m juniori mari, Florin Dumitrescu (Șc. sp. 2) — 6,4 la 50 m juniori mici și Radu Fătu (Șc. sp. 2) — 6,06 la lungime juniori mici. (NICOLAE D. NICOLAE — *coresp.*).

Sala Floreasca II a găzduit 287 (!) de seniori, juniori mari și juniori mici. Aruncarea greutății a oferit ocazionat obținerea următoarelor rezultate: *senioare* — Elena Elic (Metalul) 14,70; *seniori* — Dorin Rădulescu (Metalul) 14,01; *juniori I* — Vasile Mihalcea (Progresul) 13,54; *juniori II* — Petre Glăveanu (Șc. sp. 2) 12,37; *junioare II* — Mariana Constantin (Șc. sp. 2) 11,78 h.c. — Victoria Cîrstea (Viforul Trestieni, reg. Ploiești) 12,86. S-au mai remarcat Viorica Enescu (I.C.F.) — 7,5 la 50 mg senioare și Constanța Alexandrescu (Progresul) — 1,43 la înălțime junioare I.

Pe malul lacului din parcul „23 August" s-a desfășurat primul cros al anului, o utilă verificare în vederea importantelor competiții din luna martie (selecția de la Pitești și „Crosul balcanic" de la Istanbul). 154 de concurenți au reușit să termine dificilele parcursuri ale celor șase probe. Iată primii trei clasați: FETE — *600 m junioare II*: A. Iozu (Constructorul), Fl. Păvăloiu (Șc. sp. 2), C. Santini (Dinamo); *800 m, junioare I*: M. Lincă (Metalul) T. Molnar (Șc. sp. 2), R. Georgescu (D); *1 500 m senioare*: C. Berna (M), El. Bucur (C), N. Onică (C); BĂIEȚI — *1 500 m, juniori II*: V. Vlad (C), T. Mihalache (Șc. sp. 2), C. Rădulescu (Șc. sp. 2); *3 000 m juniori I*: P. Lupan (M), I. Orășteanu (M), Fl. Vasile (Șc. sp. 1) *6 000 m seniori*: I. Iordache (D) A. Barabaș (D), D. Buiac (D). (C. NOURESCU — *antrenor*).

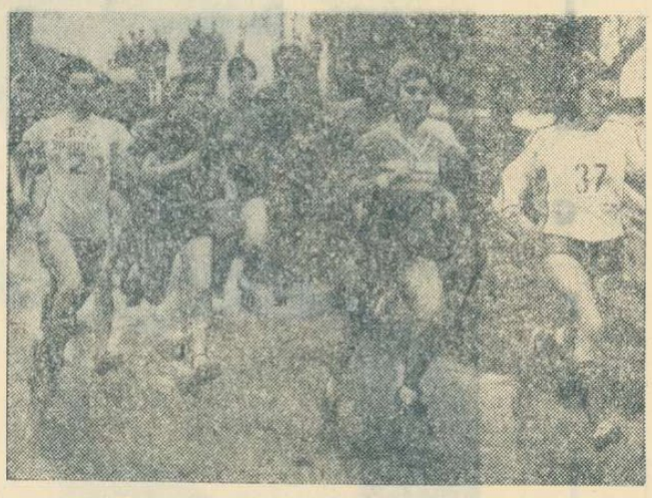

Plutonul junioarelor mici se îndreaptă spre sosire. Imagine surprinsă de fotoreporterul nostru Vasile Bageac *la primul cros al anului, desfășurat duminică în parcul „23 August" din Capitală.*

EXPERIMENTE... NEEXPERIMENTATE

— Bună ziua, tovarășe Procopiu!

— Bine ați venit pe la noi! Îmi pare bine că vă vedem și pe la lotul nostru.

— Să sperăm că o să vă pară bine pînă la sfîrșit.

— De ce nu? Antrenorul de la haltere mi-a spus că ați colaborat foarte bine și cu succes.

— E perfect adevărat. Ne-am înțeles excelent. Dar să vă spun pentru ce am venit. Am o veste bună pentru dv.

— Veștile bune ne bucură totdeauna. Despre ce e vorba?

— Am primit răspuns la scrisoarea mea, de la un coleg de-al dumitale din Venezuela. Probabil că îl cunoști, antrenorul lotului care a obținut rezultate remarcabile cu elevii săi la recentele campionate mondiale.

— Îl știu, cum să nu, locul II pe echipe îl cunosc personal. Ne-am întîlnit de trei ori cu el la diferite concursuri internaționale. Un băiat foarte simpatic! Ne-am împrietenit chiar, cu ajutorul binecuvîntat al unei grase de Cotnari. I-a plăcut grozav!

— Probabil că și acestei prietenii i se datorește promptitudinea și luxul de amănunte cu care a răspuns la întrebările mele în legătură cu unele aspecte ale pregătirii băieților lui.

— Nu mai spuneți! Și v-a răspuns?

— Și încă cu o argumentare științifică.

— Mă interesează foarte mult. Spuneți-ne tot ce scrie.

— Scrie multe. Printre altele, spune că și-a pregătit băieții în condițiile unui zgomot de stadion cu public, imprimat pe benzi de magnetofon, cu ocazia unui meci internațional. La antrenamente, transmitea zgomotul prin stația de amplificare a stadionului. Astfel, echipa s-a obișnuit cu vacarmul și nu mai avea dificultăți la concursurile oficiale.

— Interesant! Și ce mai scrie?

— Înainte de a povesti mai departe conținutul scrisorii, hai să ne gîndim puțin. Ce-ar fi să încercăm și noi ceva asemănător, să zicem cu lotul B?

— Cine? Noi? Doamne ferește! Să scot băieții din formă? Cum o să fac așa ceva?!

— Stai, nu te pripi! După cîte știu, lotul B nu e chiar în formă. Mi se pare că din 9 întîlniri, cu diferite echipe, n-a cîștigat decît 2.

— Da, e drept, dar să nu uităm că din 7 meciuri pierdute, 6 au fost în deplasare. Unora putem să le spunem chiar „înfrîngeri onorabile". Dacă ați ști de ce public agresiv am avut parte! Strigau cît îi ținea gura! Ba și scandau cîteodată.

— Vezi, tocmai de aceea spun. Poate, dacă îi obișnuim, n-o să se mai sperie altădată. Mai ales că n-avem nimic de pierdut. Antrenamentele desfășurate în condiții îngreuiate n-au cum să le strice, ci dimpotrivă.

— Nu se poate, tovarășe. Metoda asta o fi bună acolo, la ei, în condițiile lor. Dar noi nu putem prelua mecanic. Mai ales că peste trei luni avem o întîlnire importantă.

— Ei bine, atunci sînt silită să-ți fac o mărturisire: de fapt, nu există nici o scrisoare din Venezuela. Am folosit șiretlicul acesta știind că nu ești amator de inovații. Ideea mi-a venit, asistînd la atîtea jocuri pierdute nu din cauza inferiorității tehnice, ci numai și numai pentru că se disputau în deplasare. Discuții și comentarii în jurul acestei probleme s-au făcut destule. Hai să întreprindem ceva concret, să ieșim din sfera vorbelor sterile, să facem un pas, cît de mic, dar înainte.

— Cum, nici măcar n-a fost încercată metoda asta? Cum o să introduc eu un procedeu neverificat în prealabil? Ce, băieții mei sînt cobai? Nu, hotărît nu! Îmi pare nespus de rău că trebuie să vă refuz, dv. sîntenți foarte amabilă, nu mă îndoiesc de însemnătatea studiului psihologic în activitatea sportivă, dar nu pot să fac experimente... neexperimentate. Poate la anu'...

— ...și la mulți ani! Dar de fapt, cred că dumneata ai dreptate. În epoca deschisă de chirurgii de la Cap nu cu asemenea experiențe trebuie să ne ocupăm, ci să încercăm niște transplantări. De suflete! Bunăoară, ar trebui să-ți găsim un suflet mai proaspăt, mai plin de elan, de curaj, de inițiativă...

Judith MOSCU
cercetător principal
la Institutul de Psihologie
al Academiei R.S.R.

FLORIN BRĂTAN

A încetat din viață, după o lungă suferință, confratele nostru Florin Brătan. Cititorii presei de sport și ai rubricilor sportive din ziarele centrale au cunoscut bine și au apreciat activitatea rodnică a acestui vechi gazetar, le-a fost drag condeiul lui.

Florin Brătan s-a numărat printre pionierii performanței sportive în mai multe discipline. A fost primul căpitan al echipei naționale de volei, cunoscut jucător de polo, un valoros înotător, instructor de natație. Mai tîrziu, cînd boala a pus capăt prematur activității sale de pe terenul de sport, s-a dedicat ziaristicii, pe care a slujit-o cu o totală devoțiune pînă în ultimele clipe ale vieții.

Amintirea lui Florin Brătan va fi mereu vie în inimile noastre.

SPORTUL

Din poșta zilei

O nouă sală de sport la Tr. Măgurele

Zilele acestea s-a inaugurat sediul clubului sportiv al Combinatului de îngrășăminte chimice din orașul Turnu Măgurele. Situat în centrul orașului, localul clubului poate fi folosit atît pentru întrecerile de șah și tenis de masă, cît și pentru reuniuni de lupte și box. Primii care s-au întrecut în noua sală au fost șahiștii și jucătorii de tenis de masă. La concursul fulger de șah, dintre 30 de concurenți, pe primul loc s-a clasat V. Bratu de la A.S. Dunărea. La cele 6 mese de ping-pong și-au disputat întîietatea 26 de tineri dintre care cel mai bun a fost V. Ghițulescu (A. S. Avîntul I.G.O.). **D. GRUIA—coresp.**

O asociație sportivă tînără dar cu rezultate frumoase

Noua fabrică de confecții din Focșani se poate mîndri cu frumoase rezultate și pe tărîm sportiv. Asociația sportivă numără în prezent peste 2 500 de membri. Tinerii au la dispoziție terenuri de handbal, volei și baschet, iar cei trecuți, oarecum, de vîrsta jocurilor cu mingea își pot etala cunoștințele sportive pe o frumoasă pistă de popice. La ora actuală asociația are afiliate la federațiile de specialitate șapte secții pe ramură de sport: handbal, volei, fotbal, turism, șah, atletism și tenis de masă.

Dintre obiectivele prevăzute pentru anul 1968 am reținut: atragerea de noi membri în asociația sportivă; afilierea a două noi secții — ciclism și popice; procurarea de materiale și echipament sportiv; participarea la toate competițiile organizate la nivelul orașului; pregătirea echipelor de volei și handbal — fete și băieți — pentru a concura cu succes la campionatul de calificare; organizarea campionatului propriu la diferite ramuri sportive etc.

R. CODOIU — coresp.

Primul concurs atletic în aer liber

Pe un teren din împrejurimile stadionului Progresul din Timișoara a avut loc zilele trecute primul concurs atletic în aer liber. S-a disputat „Crosul de iarnă", competiție prevăzută în calendarul comisiei orășenești. La start au fost prezenți 50 de atleți de la C.F.R., Progresul și Școala profesională U.M.T. Iată cîștigătorii: fetițe — **Didina Sanda** (C.F.R.); băieți: **Sorin Orbulescu** (Progresul); juniori II: **Ion Meller** (C.F.R.); juniori I: **Valer Pușcaș** (C.F.R.); seniori: **Iosif Dudaș** (C.F.R.).

P. PETRIȘOR—coresp.

„Cupa 16 Februarie" la Tg. Mureș

Încă de săptămîna trecută numeroși sportivi din orașul nostru s-au angajat în tradiționala întrecere dotată cu „Cupa 16 Februarie". Primii care au debutat în ediția 1968 a competiției au fost voleibaliștii. Iată și rezultatele „manșei" I: băieți — Școala sportivă I — Oțelul 3—1, Electrica — Chimia 3—1, Școala sportivă II — Școala sportivă III 3—1, Liceul agricol — Liceul Papiu Ilarian 0—3, I.R.A. — Energia Fîntînele 3—0. Fete: Oțelul — Medicina 1—3, Școala sportivă I — Agricola 3—0, Școala sportivă II — Lic. Papiu Ilarian 3—0. Întrecerile continuă.

G. ALBU — coresp.

SPORTUL STUDENȚESC DE PERFORMANȚĂ

(Urmare din pag. 1)

studente de aici, numai 22 sînt prezente, într-o oarecare măsură, în activitatea sportivă. Bine zis, într-o oarecare măsură. Fiindcă, de fapt, cele 22 de studente din Pitești nu pot fi văzute decît la întrecerile de... șah!?

În complexa problemă a practicării atletismului în institute și facultăți intervin însă și alte aspecte negative care reprezintă o puternică frînă. Să ne amintim, de pildă, ce se întîmplă la Cluj, unde de aproape doi ani sala de atletism n-a reușit să-și deschidă porțile pentru concursurile oficiale. A cui este această sală, cea mai mare dintre cîte s-au construit pînă acum? A clubului sportiv Universitatea. Conducerea administrativă a acestui club, dînd dovadă de o inerție de-a dreptul de neînțeles, a refuzat să caute soluții pentru rezolvarea singurei probleme care a mai rămas în suspensie: asigurarea instalației de încălzire. Și, aceasta, în ciuda repetatelor îndemnuri (și apeluri) ale organelor sportive din oraș, ale federației de atletism și chiar ale sportivilor de la Universitatea Cluj, care nu pot beneficia de propria lor sală de pregătire. Dacă un asemenea mod de a trata atletismul studențesc se ivește tocmai la Cluj, într-un centru universitar de veche și puternică tradiție sportivă, atunci — pe bună dreptate se întrebau o serie de participanți la ședință — ce pretenții mai putem avea din partea altor centre, unde o astfel de tradiție n-a existat sau unde centre universitare ființează de scurtă vreme? *Prin contrast, surprinde plăcut faptul că, într-un centru universitar dintre cele mai tinere, la Oradea, atletismul se bucură de un larg sprijin. În incinta Institutului pedagogic din orașul de pe Criș a fost amenajat chiar un mic stadion, iar activitatea atleților poate fi caracterizată drept promițătoare. Și cînd ne gîndim că la Oradea s-a pornit de la zero. Iată ce înseamnă sprijin concret. Meritele revin în principal neobositului prof. Aurel Encuțescu, decanul Facultății de educație fizică, dar și conducerii institutului care, în general, în problemele activității sportive dovedește o orientare sănătoasă. Eforturi pentru a aduce atletismul în primul plan al activității studenților se înregistrează și într-un alt centru universitar tînăr, la Bacău, unde prorectorul Institutului pedagogic, prof. Virgil Radulian, un vajnic propagator al sportului în rîndurile studenților, caută să rezolve fără întîrziere nevoile clubului.*

Realitatea ne arată că, în materie de baze sportive studențești, fenomenul de indiferență se manifestă nu numai la Cluj (și nu numai față de atletism). Avem în față exemplul centrului universitar Timișoara — relevat la lucrările ședinței — unde un număr de 7 baze sportive pentru sporturile de apă, caiac, canoe și canotaj, și-au încetat practic activitatea.

Majoritatea celor care au luat cuvîntul la ședința Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport au ținut să sublinieze *necesitatea ca sportul studențesc să realizeze saltul calitativ mult așteptat, îndeosebi la acele ramuri sportive în care sîntem în continuare deficitari și în special la sporturile individuale.* După atletism, ar urma în ordine gimnastica. Este ramura sportivă care ne-a oferit, cu ani în urmă, satisfacții chiar la J.O. (la Roma s-au cucerit medalii). Iar acum, reprezentanții țării noastre nu reușesc să se distingă nici măcar în competițiile de pe continent.

Cred că în acest spirit, în acest context trebuie înțeleasă activitatea de performanță a studenților noștri. Ea trebuie să atingă cel mai înalt nivel, astfel încît tot mai mulți studenți să facă parte din loturile republicane și din cele olimpice ale țării. Actualul număr de studenți, aflat în vederile antrenorilor pentru lotul olimpic ce se va deplasa în Mexic, nu corespunde nici pe departe posibilităților existente. La viitoarele ediții ale Olimpiadelor, de vară și de iarnă, trebuie să fim prezenți cu cît mai mulți studenți și studente (și în primul rînd cu atleți și gimnaști, discipline în care se pot obține punctaje ridicate), *așa cum de altfel se petrec lucrurile în cazul multor delegații de țări participante la J.O. Și este firesc să fie așa. Fiindcă vîrsta studenției corespunde cel mai bine capacității maxime de efort fizic. Un asemenea țel nu se poate însă realiza decît printr-o mai largă înțelegere față de nevoile sportului universitar, printr-o mai eficientă colaborare între toți factorii care răspund de activitatea sportivă din institute și facultăți* (începînd chiar cu cea de masă), *prin valorificarea interesului pentru exercițiul fizic a studenților noștri și condiție sine qua non, prin multă, multă pasiune!*

Consfătuirea internațională a arbitrilor de polo

Vineri încep la Brașov lucrările celei de-a II-a consfătuiri internaționale a arbitrilor de polo organizate de către E.W.P.C. în colaborare cu federația română de specialitate. La această reuniune participă aproape 40 de arbitri din 17 țări.

CONCURSURI...

Bazinul acoperit de la Floreasca a găzduit un nou concurs pentru tinerii înotători bucureșteni. Iată cîteva dintre cele mai bune rezultate: **T. Nuțeanu** 1:16,8 la 100 m spate; **G. Popovici** 1:27,0 și **L. Țăndăreanu** 1:27,3 la 100 m bras; **Liliana Burlacu** și **Anca Mihăescu** 1:27,6 la 100 m bras; **Lucia Radu** 2:55,4 la 200 m spate; T. NICOLAE 2:38,0 la 200 m liber — nou rec. de copii B în bazin acoperit; **Carmen Cehanzuc** 2:44,1 la 200 m liber; **E. Manolescu** 2:57,2 la 200 m bras; **Anca Groza** 3:06,6 (!) și **Anca Mihăescu** 3:07,7 la 200 m bras; **E. Manolescu** 3:57,0 și **Angela Anton** 4:08,4 la 200 m mixt.

REZULTATE...

● Au continuat întrecerile de polo din cadrul campionatului orășenesc pentru echipe de copii și juniori. Rezultate tehnice:

COPII: Șc. sp. 1 — Steaua 5—4, Rapid — Dinamo 7—1, Cl. sp. școlar — Șc. sp. 2 4—4. În clasament conduce Șc. sp. 1 cu 12 puncte, urmată de Șc. sp. 2 cu 9 puncte și Steaua cu 7 puncte.

JUNIORI: Șc. sp. 2 — Cl. sp. școlar 6—3, Rapid — Progresul 5—1, Dinamo — Șc. sp. 1 4—4, Steaua — Șc. sp. 2 11—3, Progresul — Cl. sp. școlar 5—2 și Rapid — Șc. sp. 1 8—1.